

Омбудсман України
Ombudsman of Ukraine

ЗВІТ

**про результати відвідування
державної установи
«Роменська виправна колонія (№ 56)»
12 – 13.03.2026**

м. Київ, 2026

I. ВСТУП

У межах виконання зобов'язань та виконання Україною функцій національного превентивного механізму (далі – НПМ) відповідно до Факультативного протоколу до Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, на підставі статей 13, 19¹ Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», у період з 12 по 13 березня 2026 року здійснено відвідування державної установи «Роменська виправна колонія (№ 56)» (далі – виправна колонія, установа) групою НПМ у складі:

Мироненко Тетяна Євгенівна, представник Уповноваженого у Сумській області;

Хведчук Віталій Васильович, заступник директора Департаменту – начальник відділу інспектування об'єктів контролю в правоохоронних, судових органах та військових формувань Департаменту з питань реалізації національного превентивного механізму Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (керівник групи НПМ);

Григоров Михайло Сергійович, головний спеціаліст відділу інспектування об'єктів контролю в правоохоронних, судових органах та військових формувань Департаменту з питань реалізації національного превентивного механізму Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Куцопатрій Дмитро Сергійович, головний спеціаліст відділу інспектування об'єктів контролю в правоохоронних, судових органах та військових формувань Департаменту з питань реалізації національного превентивного механізму Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Бурка Олександр Володимирович, головний спеціаліст Відділу сприяння роботі регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Завалій Анастасія Іванівна, головний спеціаліст Відділу сприяння роботі регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Отрощенко Микола Петрович, головний спеціаліст Відділу сприяння роботі регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Драга Антоніна Олександрівна, представник громадської організації;

Єжкун Марина Вікторівна, представник громадської організації;

Яременко Тетяна Борисівна, фахівець у сфері додержання законодавства та забезпечення реалізації прав засуджених на працю.

Загальна інформація.

Виправна колонія є установою максимального рівня безпеки, яка призначена для тримання осіб, повторно засуджених за умисні особливо тяжкі злочини. Також у виправній колонії створено сектор для осіб, засуджених до покарання у виді довічного позбавлення волі.

Установа знаходиться за адресою: вул. Вишнева, буд. 19, с. Перехрестівка, Роменський р-н, Сумська обл. (фото 1).

Координацію та організаційне забезпечення роботи групи НПМ здійснював Свердел Артем Миколайович, перший заступник начальника установи.

Штатна чисельність персоналу установи складається з 275,5 посад. Фактична чисельність – 240 осіб, з яких 50 працівників жіночої статі. Станом на 12.03.2026 загальний некомплект по установі складає 12,9 %.

Планове наповнення установи – 530 осіб.

Під час відвідування в установі утримувалося 331 особа, з яких 98 осіб, засуджені до довічного позбавлення волі.

У ході відвідування представникам групи НПМ надано можливість безперешкодного доступу до усіх приміщень, будівель та споруд, розташованих на території виправної колонії.

Групою НПМ проведено конфіденційні спілкування із 162 засудженими, які відбувають покарання у виправній колонії.

Попередні зауваження

Попереднє відвідування установи групою НПМ здійснено 16 квітня 2019 року, за результатами якого представниками групи НПМ вказувалося на наявність порушень прав утримуваних осіб, зокрема:

- на захист від катування та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання;

- на достатній життєвий рівень;

- на професійну правничу допомогу;

- на працю засуджених та захист від експлуатації;

- та низка інших порушень прав людини.

Слід зазначити, що надані за результатами попереднього відвідування рекомендації у повному обсязі не виконано.

Окрім цього, у ході відвідування установи, представниками групи НПМ встановлено інші порушення вимог діючих нормативно правових документів, невиконання яких призводить (чи призводитиме у подальшому) до порушень прав людини та недотримання міжнародних стандартів поводження із утримуваними особами.

II. ФАКТИ, ВИЯВЛЕНІ ПІД ЧАС ВІДВІДУВАННЯ

Порушення права на захист від катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження та покарання.

1. Під час відвідування виправної колонії групою НПМ встановлено наявність посуду з маркуванням, який використовується для харчування засуджених, які віднесені до особливо вразливої категорії, що свідчить про застосування практик сегрегації та стигматизації з боку більшості засуджених (фото 2).

Зазначене є порушенням принципу недискримінації та гарантій рівних прав, закріплених у статті 24 Конституції України, а також суперечить вимогам правила 1, 13 Європейських пенітенціарних правил (далі – ЄПП), відповідно до якого всі особи у пенітенціарних установах повинні утримуватися без дискримінації за будь-якими ознаками.

Водночас вищезазначений факт групою НПМ розцінюється як порушення статті 2 Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, а саме спричинення морального страждання, що ґрунтується на дискримінації будь-якого виду за мовчазної згоди посадових осіб установи.

Європейський комітет з питань запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню (далі – Європейський комітет) у доповіді за результатами проведеного візиту в Україну з 16 по 27 жовтня 2023 року [CPT/Inf (2024) 20] рекомендував розробити та впровадити комплексну стратегію протидії насильству та залякуванню, а також подолати явище неформальної ієрархії серед засуджених та його негативні наслідки. У цьому контексті пенітенціарна адміністрація повинна забезпечити якісну оцінку ризиків і потреб, класифікацію та розподіл окремих засуджених з метою запобігання негативному впливу з боку інших засуджених.

Крім того, аналогічні порушення стали підставою для подання заяв до Європейського суду з прав людини. У справі «S.P. and others v. Russia» (заяви № 36463/11 та 10 інших) йшлося про стигматизацію та сегрегацію засуджених, зокрема їх тримання в окремих житлових приміщеннях із неналежними умовами, харчування за окремим столом, а також утиски та побиття з боку інших засуджених.

У практиці Європейського суду з прав людини подібна практика визнається такою, що принижує гідність у розумінні статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у поєднанні з дискримінацією.

2. Відповідно до вимог національного законодавства на зовнішніх дверях камерних приміщень для тримання засуджених до довічного позбавлення волі установи розміщені поіменні картки із зазначенням інформації про кримінальні правопорушення, скоєні особами, які знаходяться в цих камерних приміщеннях.

Європейський комітет у пункті 52 доповіді Уряду України за наслідками візиту до України [CPT/Inf (2020) 40] зазначає, що слід зупинити таку практику, оскільки вона служить лише для стигматизації та ускладнення стосунків між засудженими до довічного позбавлення волі та працівниками установи.

3. Під час огляду спеціального захисного спорядження зафіксовано відсутність маркування, що унеможливлює персональну ідентифікацію працівників установи у разі застосування ними спеціальних засобів. Зокрема, наявні захисні щити взагалі не мають індивідуальних номерів. Водночас маркування, нанесене на бронежилети, хоч і присутнє, проте через дрібний шрифт та малоконтрастний колір є візуально недоступним для зчитування (фото 3, 4).

У доповіді Уряду України за наслідками візиту 1 – 10 грудня 2012 року Європейського комітету до України [CPT/Inf (2013) 23] зазначено, що працівники загону спеціального призначення, які застосували надмірну фізичну силу до засуджених, були одягнені у спеціальне захисне спорядження (захисні шоломи, бронежилети) без ідентифікаційних номерів, через що неможливо було провести ефективне розслідування щодо встановлення особистостей винних осіб.

Представниками Європейського комітету рекомендовано використовувати чіткий ідентифікаційний номер на кожному одязі/шоломі працівників загону спеціального призначення.

4. У відповідності до вимог пункту 4 розділу IV Порядку використання технічних засобів нагляду і контролю у слідчих ізоляторах, виправних та виховних колоніях Державної кримінально-виконавчої служби України, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 26.06.2018 № 2025/5 (далі – Порядок використання технічних засобів нагляду і контролю) сигналізаційна система виклику застосовується для надання можливості особам, узятим під варту, та засудженим здійснити виклик персоналу установи і складається із кнопок виклику, які встановлюються у камерних приміщеннях.

У порушення вимог вищезазначеної норми Порядку використання технічних засобів нагляду і контролю, а також вимог правила 18.2 ЄПП, камерні приміщення дисциплінарного ізолятора установи (далі – ДІЗО) не обладнано сигналізаційною системою виклику, яка дозволяє засудженим негайно встановлювати контакт із персоналом.

Відсутність сигналізаційної системи виклику позбавляє можливості утримуваних осіб повідомляти персоналу установи про виникнення позаштатних ситуацій.

5. Під час відвідування камери ДІЗО №7 установи групою НПМ встановлено, що відстань між протилежними стінами цього приміщення складає 1,36 м (фото 5, 6).

Європейський комітет у своїй доповіді Уряду України за наслідками візиту до України [CPT/Inf (2020) 40] рекомендує розширити або вивести з експлуатації будь - які камери розміром менш ніж 6 м² (без урахування санітарних вузлів) і щоб відстань між протилежними стінами кожної камери складала не менш ніж два метри.

Довідково: замірювання відстані між протилежними стінами у камерних приміщеннях здійснювалося з використанням далекоміру «Bosch PLR 25».

Порушення права на повагу до приватного життя.

6. Під час відвідування групою НПМ установи встановлено, що у деяких камерних приміщеннях, в яких утримуються засуджені до довічного позбавлення волі, здійснюється цілодобове відеоспостереження.

Статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, закріплено, що кожен має право на повагу до свого приватного і сімейного життя, до свого житла і кореспонденції.

У своїх рішеннях Європейський суд з прав людини зазначає, що цілодобове відеоспостереження у камерних приміщеннях за ув'язненими та засудженими є порушенням вимог статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (наприклад, справа «Van der Graaf against the Netherlands» (заява № 8704/03)). Цілодобове відеоспостереження у камерних та житлових приміщеннях, стає приводом до подання численних заяв засуджених до Європейського суду з прав людини.

Європейський комітет у доповіді за наслідками візиту до України 4 – 13 серпня 2020 року [CPT/Inf (2020) 40] наголошує, що застосування цілодобового відеоспостереження у житлових або камерних приміщеннях суттєво порушує право на приватне життя і робить увесь режим ще більш тяжким, особливо якщо це відбувається упродовж довгого часу.

Відеоспостереження у камерних приміщеннях може бути виправданим в окремих випадках, зокрема, коли існує ризик завдання собі шкоди чи спроби самогубства, або якщо існує конкретна підозра того, що утримуваний займається у камері діяльністю, яка може поставити під загрозу безпеку.

Водночас Європейський комітет рекомендує встановити системи відеоспостереження у прогулянкових двориках, службових приміщеннях, виробничих зонах, коридорах та інших приміщеннях загального користування (за винятком житлових камер) з метою забезпечення безпеки та захисту утримуваних осіб від катувань або жорстокого поводження.

Таким чином, в установі слід забезпечити дотримання балансу між вимогами безпеки та правом і засуджених на повагу до приватного життя. З огляду на це, доцільним є перенесення систем відеоспостереження з житлових та камерних приміщень до службових і виробничих приміщень, місць несення служби персоналом та прогулянкових двориків, де існує підвищений ризик неправомірних дій або застосування фізичної сили.

Порушення права на достатній життєвий рівень.

7. У порушення вимог правила 22.5 ЄПП та Норм забезпечення меблями, інвентарем і предметами господарчого призначення виправної колонії максимального рівня безпеки, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 27.07.2012 № 1118/5 (далі – Норми забезпечення), камери ДІЗО установи не забезпечено баками для питної води ємністю 15 л.

Відповідно до вимог правила 22.5 ЄПП, утримувані особи повинні завжди мати доступ до чистої питної води.

8. У порушення пунктів 11.7 та 11.10 Норм забезпечення, у лазні ДІЗО відсутні належно обладнані приміщення, зокрема приміщення для роздягання та одягання.

У результаті чого засуджені, які приймають душ, змушені залишати свої особисті речі у межах прямого попадання води.

Порушення права на життя.

9. У ході відвідування встановлено, що на території установи наявна будівля виробничого призначення (цех), яка не використовується за функціональним призначенням, перебуває у занедбаному та аварійно небезпечному стані, а також зазнає подальшого руйнування під впливом природних факторів (фото 7).

Зазначене створює реальну загрозу життю та здоров'ю засуджених і персоналу установи у зв'язку з ризиком обвалу конструктивних елементів будівель, що є порушенням обов'язку держави щодо забезпечення безпечних умов тримання осіб, визначеного статтями 2 та 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також статтями 7 та 102 Кримінально-виконавчого кодексу України.

Слід зазначити, що у державній установі «Райківська виправна колонія (№ 73)» зафіксовано випадок загибелі засудженого внаслідок обвалу частини аварійної будівлі, яка розташовувалась на території виробничої зони.

Порушення права на працю.

10. Під час відвідування установи групою НПМ встановлено, що засуджені до позбавлення волі залучаються до роботи у відповідності до вимог статті 118 Кримінально-виконавчого кодексу України, Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП України).

Про зарахування засуджених на роботу в установі видаються накази та укладаються письмові строкові трудові договори.

У трудових договорах зазначається посада та вид роботи, яку виконуватиме засуджений, права та обов'язки, умови праці, умови встановлення режиму роботи, тривалість робочого часу і відпочинку, порядок розірвання (припинення) трудового договору, умови та розмір оплати праці.

Під час вивчення трудових договорів встановлено факти допуску засуджених до роботи без належного оформлення трудових відносин, що є порушенням частини 1 статті 21 КЗпП України.

Встановлено, що засуджені С. та К., які обіймають посади пекарів, залучалися до виконання робіт у період з 28.02.2026 по 03.03.2026, незважаючи на відсутність у цей проміжок часу чинних трудових договорів (попередні договори діяли до 27.02.2026, а нові укладені лише з 04.03.2026).

Факт виконання трудових обов'язків у зазначений період підтверджується безперервним характером технологічного процесу випікання хліба, який має здійснюватися щоденно для забезпечення потреб установи.

Під час опитування, проведеного в умовах конфіденційності, засуджені підтвердили, що забезпечення установи хлібом у період з 28.02.2026 по 03.03.2026 здійснювалось належним чином.

11. Окрім того, під час вивчення дотримання умов трудових договорів встановлено факт порушення вимог статті 31 КЗпП України, яка забороняє роботодавцю вимагати від працівника виконання робіт, не обумовлених трудовим договором.

Згідно з пунктом 1.3 трудового договору № Т-208 від 03.03.2026, засуджений С. прийнятий на посаду пекаря їдальні для засуджених із визначеним переліком функціональних обов'язків. Проте, 07.01.2027 об 11 годині вказаний засуджений залучався до виконання робіт з видачі їжі засудженим в їдальні установи.

Таким чином, засуджений С. неправомірно залучався до робіт, не обумовлених укладеним із ним трудовим договором.

12. Під час відвідування встановлено факти ведення недостовірного обліку виконуваної роботи працівниками, що є порушенням вимог статті 30 Закону України «Про оплату праці».

Згідно з табелями обліку використання робочого часу за січень та лютий 2026 року, для засуджених, залучених до робіт у їдальні (зокрема робітників кухні), встановлено п'ятиденний робочий тиждень із вихідними днями у суботу та неділю. Проте за результатами опитування засуджених, здійсненого за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи підслуховування з'ясовано, що фактично вони залучається до виконання трудових завдань щоденно, без надання встановлених графіком вихідних днів.

Така невідповідність між офіційними даними табелювання та реальною тривалістю робочого часу свідчить про приховування адміністрацією установи фактичного робочого навантаження на засуджених.

Інші порушення

13. У ході аналізу службової інформації групою НПМ встановлено значне робоче навантаження на персонал виправної колонії.

Під час спілкування з працівниками установи зафіксовано, що молодші інспектори відділу нагляду і безпеки виправної колонії несуть службу за графіком «доба через дві доби», тобто перебувають на службі протягом 24 годин поспіль. Усе це, в свою чергу, призводить до синдрому постійної втоми, емоційного виснаження та збільшує напругу між засудженими та персоналом.

Європейський комітет у доповіді за наслідками візиту до України у період з 16 по 27 жовтня 2023 року [CPT/Inf (2024) 20] рекомендував вжити заходів для суттєвого збільшення кількості персоналу у пенітенціарних установах з метою посилення присутності персоналу служб охорони і нагляду. Також Європейський комітет відмічає, що недостатня кількість персоналу може лише збільшити ризик насильства та залякування між засудженими.

Європейський комітет також вважає, що існуюча система позмінної роботи, є недосконалою за своєю суттю і негативно впливає на професійні стандарти.

14. Відповідно до вимог статті 18 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» юридичні особи незалежно від форм власності та

громадяни зобов'язані забезпечити проведення профілактичних дезінфекційних заходів у житлових, виробничих та інших приміщеннях (будівлях) і на земельних ділянках, що належать їм на праві власності чи надані в користування, здійснюють інші заходи з метою недопущення розмноження гризунів та комах.

Водночас у ході відвідування установи групою НПМ встановлено наявність тарганів у харчоблоці закладу, що свідчить неналежний рівень проведення профілактичних дезінфекційних заходів в установі (фото 8).

15. Відповідно до статті 6 Закон України «Про захист прав споживачів» продавець (виробник, виконавець) зобов'язаний передати споживачеві продукцію належної якості.

Водночас під час відвідування крамниці встановлено наявність харчових продуктів із закінченим строком придатності, зокрема сардельок (фото 9) та сушок (фото 10), що не відповідає вимогам безпечності та якості харчових продуктів.

16. Окрім того, у порушення статті 6 Закону України «Про інформацію для споживачів щодо харчових продуктів» та частини 1 статті 32 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», у крамниці встановлені харчові продукти без обов'язкової інформації про такі продукти.

Зокрема, виявлено ковбаси та сало невідомого походження без інформації про мінімальний термін придатності або дати "вжити до", інформацію про назву харчового продукту тощо (фото 11, 12).

Зазначене свідчить про порушення встановлених вимог щодо реалізації харчових продуктів та створює реальну загрозу життю і здоров'ю засуджених у вигляді ризику виникнення харчових отруєнь.

17. У ході опитування засуджених, здійсненого за відсутності третіх осіб та за умов, що виключають можливість прослуховування чи підслуховування, 12 опитаних осіб повідомили, що вони не володіють інформацією щодо порядку та процедури, за якими проводиться визначення ступеня їх виправлення з урахуванням оцінки ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення, з використанням підсистеми «Касандра».

Також засуджені зазначали, що участі у проведенні будь яких заходів з окреслених вище питань вони не приймали, що свідчить про формальний характер реалізації порушують вимоги Порядку визначення ступеня виправлення засудженого, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 19 січня 2023 року № 294/5 (далі – Порядок визначення ступеня виправлення засудженого).

18. У ході відвідування об'єкта харчування установи встановлено факти неналежного виконання посадових обов'язків медичним персоналом, що полягають у фіктивному здійсненні щоденного огляду осіб, залучених до роботи на харчоблоці.

У документації, в якій відображається інформація про медичні огляди обслуговуючого персоналу харчоблоку, зафіксовано проходження медогляду

засудженим П., який на момент внесення запису був звільнений з роботи в їдальні (фото 13, 14).

Внесення недостовірної інформації до службової документації про осіб, які фактично вже не працюють на харчоблоці, свідчить про відсутність реального санітарно - епідеміологічного моніторингу, що свідчить про неналежний контроль та вказує на бездіяльність медичного персоналу.

Фактична відсутність візуального контролю та оцінки стану здоров'я працівників харчоблоку нівелює державний механізм запобігання поширенню інфекційних хвороб, що створює умови, за яких до роботи з продуктами харчування можуть залучатись особи з прихованими формами захворювань.

Окрім цього, такий підхід створює загрозу виникнення масових отруєнь або епідемічних спалахів та суперечить вимогам Закону України «Про систему громадського здоров'я» щодо права громадян на безпечні продукти харчування та належного санітарного середовища.

19. У ході відвідування виправної колонії групою НПМ встановлено критичний стан системи водовідведення, що становить загрозу екологічній безпеці регіону. Очисні споруди в установі (відстійник-септик, аеротенк, мулові площадки) перебувають в аварійному стані та не експлуатуються з 2008 року через відсутність фінансування.

Зазначене є порушенням вимог статті 44 Водного кодексу України, яка зобов'язує водокористувачів забезпечувати належну очистку стічних вод, та статті, 40 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», що встановлюють обов'язковість здійснення заходів для запобігання забрудненню довкілля.

Водночас технічна несправність централізованої каналізації унеможлиблює дотримання житлово-побутових умов тримання засуджених відповідно до державних санітарно-гігієнічних норм, що суперечить статті 102 Кримінально-виконавчого кодексу України.

Окрім цього, вищевикладене свідчить про неефективне використання державних ресурсів. Попри наявність розробленої у 2023 – 2024 роках проектно-кошторисної документації на реконструкцію споруд (кошторисна вартість – 10 250,6 тис. грн), установа змушена щорічно витрачати понад 3 млн грн бюджетних коштів на послуги асенізаційного транспорту, що суперечить принципам економності та ефективності, закріпленому у статті 7 Бюджетного кодексу України, оскільки сукупні витрати на вивезення нечистот лише за три роки перевищують повну вартість капітального відновлення об'єкта.

Адміністрація установи неодноразово зверталася з відповідними листами до органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо виділення коштів на вирішення вказаної проблеми. Однак отримані відповіді мають ознаки формальних відписок і мотивовані виключно відсутністю асигнувань, що не усуває загрозу техногенно-екологічного характеру.

III. РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Міністерству юстиції України:

1.1. Заборони використання поіменних карт на дверях камерних приміщень у яких утримуються особи, засуджені до довічного позбавлення волі, з інформацією про короткий опис кримінального правопорушення;

1.2. Вжити невідкладних заходів щодо приведення очисних споруд установи у робочий стан;

1.3. Вжити заходів реагування, зокрема обмеження доступу до аварійних об'єктів, їх консервації або демонтажу, з метою усунення загрози життю та здоров'ю осіб.

2. Державній установі «Роменська виправна колонія (№ 56)»:

2.1. Проаналізувати виявлені порушення у діяльності виправної колонії та розробити відповідний план заходів щодо їх усунення та недопущення у подальшому;

2.2. Обладнання та використання системи відеоспостереження в установі привести у відповідність до вимог Порядку використання технічних засобів нагляду і контролю та з урахуванням вимог практики Європейського суду з прав людини;

2.3. Забезпечити нанесення на кожен одиницю спеціального захисного спорядження (шоломи, бронежилети тощо) чіткого та контрастного індивідуального маркування, що дозволяє безперешкодну персональну ідентифікацію працівників у разі застосування ними заходів фізичного впливу чи спеціальних засобів та гарантує можливість проведення ефективного службового розслідування;

2.4. Забезпечити повне обладнання відповідних камерних приміщень сигналізаційною системою виклику персоналу з метою гарантування засудженим можливості негайного встановлення контакту з адміністрацією у разі виникнення позаштатних ситуацій;

2.5. Припинити практику будь-якої сегрегації засуджених за ознаками неформальної тюремної ієрархії, зокрема через використання маркованого посуду, забезпечивши суворе дотримання принципу рівності та заборони принизливого поводження;

2.6. Привести приміщення лазні ДІЗО, житлових секцій та дисциплінарних камер у повну відповідність до Норм забезпечення щодо належного облаштування меблями, інвентарем і предметами господарчого призначення. Забезпечити постійний доступ засуджених (ув'язнених) до чистої питної води у відповідності до вимог національного законодавства та міжнародних стандартів;

2.7. Суворо дотримуватися вимог трудового законодавства України щодо захисту трудових прав працівників із числа засуджених;

2.8. Вжити заходів щодо оптимізації режиму служби персоналу установи з метою недопущення його професійного виснаження та усунення ризиків

неналежного нагляду і безпеки, зумовлених надмірним робочим навантаженням;

2.9. Забезпечити належне проведення комплексу профілактичних дезінфекційних та дезінсекційних заходів у приміщеннях харчоблоку установи;

2.10. Забезпечити неухильне дотримання вимог законодавства щодо безпечності та якості харчових продуктів;

2.11. Не допускати випадків формалізму при реалізації Порядку визначення ступеня виправлення засудженого, з використанням підсистеми «Касандра»;

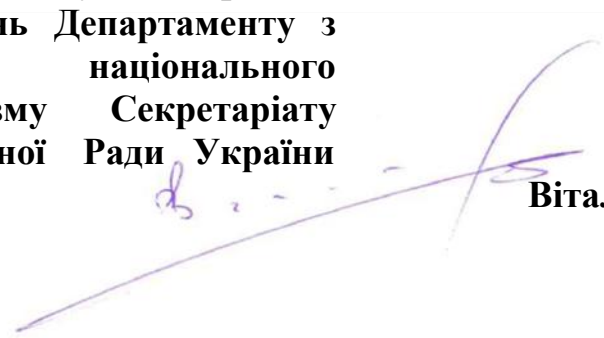
2.13. Забезпечити проведення фактичних щоденних медичних оглядів осіб, залучених до роботи на харчоблоці, припинити практику внесення недостовірних відомостей до журналів медичного огляду та провести службове розслідування за викладеними у звіті фактами.

Додатки:

фотофіксація на 7 арк. в 1 прим.;

копії документів на 24 арк. 1 прим.

**Заступник директора Департаменту –
начальник відділу інспектування об'єктів
контролю в правоохоронних, судових органах
та військових формувань Департаменту з
питань реалізації національного
превентивного механізму Секретаріату
Уповноваженого Верховної Ради України
з прав людини**

Віталій ХВЕДЧУК